

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 32. Romani Lecapeni exitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A. C. 944.

§. XXXII.

Romani Lecapeni exitus.

*Annon. post
Theoph. q.
270. 271.
Luitpr. IV.
c. 9.*

p. 259. n. 27.

*Cang. fam.
Byz.*

Romano Lecapeno, cui tantopere curæ fuerat, Sacram illam imaginem Constantinopolim advehi, non diu eam conspicere datum; quippe eodem anno nongentesimo quadragesimo quarto, Indictione quarta inchoata, vigesima Decembris, jubente Stephano Imperatore filio suo, patris severitatem non ferente, e Palatio abstractus, & in Proteam Insulam devectus, ibidem tondetur, & monachum profiteri, senio jam & infirmitatibus fractus, compellitur. Ceterum imperaverat annis viginti sex, atque ab eximia in pauperes charitate, cuius complura referuntur specimina, commendatur. Magnam in Monachis posuit fiduciam, & aliquot monasteria fundavit. Sed hæc bona obscurant ingratus in Constantinum Imperatorem generum suum animus, & intolerabilis ambitio, qua filium suum Theophylactum in Sedem Constantinopolitanam intrusit. Ut nihil de eo dicamus, quod turpi commercio cum Zoe Imperatrice, Constantini matre, lascivisse accusatus fuerit, atque ex alia pellice prolem spuriam, cui nomen Basilius, genuerit.

Romanum brevi post tempore filiorum duorum Stephani & Constantini
tristis

tristis casus ultus est; cum enim ad Imperatorem Porphyrogenitum delati fuissent, quod in suam perniciem conjurassent, & is, cum facile intelligeret, se pessime utique habituros, qui proprio parenti non pepercissent, mensæ suæ convivas adhibitos vigesima septima Januarii anno sequente nongentesimo quadragésimo quinto vinculis dari jussit. Illi in exilium ad vicinas Insulas navigare coguntur, abscinduntur capilli, & Clericorum habitu conspiciuntur. Post breve temporis spatium, impetrata licentia patrem invisendi, in Insulam Proteam trajiciunt, ubi cum parentem monastica veste induram obvium habuissent, intimis visceribus commoti sunt. **Pa-** **Res Constans**
rens senex labentibus lacrymis illa **S. Scritinopolitanæ**
pturæ verba protulit: *Filios enutrivisti, Is. I. 2.*
& exaltavi. Ipsi autem spreverunt me. **Anon. in**
Non nunquam in exilio mœrenti solatium **Rom. n. 50.**
tium afferre conabantur, maximorum **51. p. 269.**
meritorum viri Sergius & Polyæctus;
 quorum posterior Sedem Patriarchalem exinde conscendit, Sergius vero erat Photii celebratissimi nepos, sed virtute & scientia quam natalibus illustrior. Judicio enim & constantia virili pollebat, colloquentibus sibi jucundus, humanus & lenis. Unde eum Romanus Imperator, quamdiu Cæsarea Dignitate fulsit,

Sæculum X. ceu Patrem Spiritualem semper veneratus est.
A.C. 945.

n. 3. p. 272.

n. 4.

Cum Constantinus Romani filius in loco exilii sui, seditione commota, Excubitorum suorum Præfectum interfecisset, & ipse in eo facinore necatus est. Quod ubi Romanus per somnium eadem die cognovisset, missis ad omnia monasteria Laurasque, usque Jerosolymam & Romam delegatis, atque ibi, ubi debebat congregatis Monachis trecentis, in Cœna Domini sine pallio & tunica ad altare processit, Sacerdote Panem Sacrum elevante, & manu chartam tenens, in qua omnia ipsius peccata scripta erant, coram omni populo confessus est. Exclamant Monachi *Kyrie eleison*, flentes largiter. Tum Romano ante singulos se inclinanti & absolutionem petenti, eam impertiuntur; qua accepta communicavit. Postea omnibus ad prandium procedentibus, puero funem dedit & flagellum, quo ille Romani pedes percutiens dicebat: *Intra, nequam senecio, intra!* tandemque plorans & ingemiscens postremo loco confedit.

Confessionem vero suam clausam & sigillo munitam Anachoretis & Monachis misit, & inter alios etiam, additis ducentis auri libris, Abbati montis Olympi Dermocairo, cui, postquam Monachis omnibus duarum septimanarum jejunium præ-

præcepisset, cœlitus revelatum, ferunt, ^{Sæculum X.}
 deleta esse Romani peccata, & aperta ^{A. C. 945.}
 Confessionis pagella, nihil nisi chartam
 rāsam & puram invenisse. Hanc om-
 nibus fratribus inspiciendam exhibuit,
 cunctique absolutionem scriptam Roma-
 no transmiserunt, quæ unacum ipso se-
 pulchro illata.

Tanta pœnitentis animi indicia non
 tamen prohibuerunt, quin Romanus con-
 jurationi, quam Patriarcha Theophyla-
 ctus, ipsius filius, cum quibusdam aliis
 ad eum postliminio in Solium revehen-
 dum molitus est, accederet. Ast dete-
 cta est machinatio & conscii puniti.
 Tandem Romanus senex decima quin-
 ta Junii, Indictione sexta, seu anno non-
 gentesimo quadragesimo octavo, in In-
 sula Protea exilii sui loco e vivis abiit.
 Porro Constantinus Porphyrogenitus
 abhinc jam triennio, nempe ex quo Ste-
 phanus & Constantinus capti erant, so-
 lus imperabat, & postea adhuc annis
 undecim Solium Græcorum tenuit.

§. XXXIII.

Turcæ conversi.

Sub idem tempus Turcarum Princeps ^{Cedr. tom. 2.}
 nomine *Bouloufodes*, seu potius *Bu-* ^{p. 636.}
logudes, Constantinopolim adveniens, fi-
 dem Christianorum se amplecti simula-
 vit. Quare baptizatur, & e sacro fon-